

DORHAD • Under mina vandringar runt om i Trudvang har jag träffat på alla tänkbara mänskliga folkslag från öst till väst. Det har ofta slagit mig hur olika de är till både sätt och styre. Stormländarna med sina stolta anor och hårda nypor, virannerna med sin visdom och

kunskap och de profittörstande kandoverna som sliter ut sina ryggar i djupa gruvor. Inget folkslag har dock fascinerat mig mer än dorhaderna. Detta kortvuxna skogsfolk som lever i Svartlidens vilda skogar har behållit sina gamla traditioner och lever som ett med naturen. Det var under min resa mot Thrilhejms huvudport som jag för första gången stötte på dorhaderna. Jag hade gått vilse i den täta skogen och undrade om jag någonsin skulle hitta ut igen när jag plötsligt fick syn på en lägereld en bit längre fram i skogen. I min enfald trodde jag att det var några jägare som hade slagit läger men innan jag hunnit ta ett steg mot elden var jag omringad av ett kortvuxet folk klädd i skinnkläder och beväpnade med långa spjut. På knacklig nordvräkiska förklarade de att jag hade gjort intrång på dorhadernas mark och om jag inte ville få ett utstucket hjärta skulle jag följa med dem. De förde mig till lägerelden och när vi kom fram insåg jag att jag befann mig mitt i en by. Dorhadernas

hyddor hade varit så perfekt kamouflerade att jag inte hade sett dem förrän jag stod mitt ibland dem. Några nyfikna barn petade på mig och började dra mig mot elden. För en sekund trodde jag att de kanske skulle äta upp mig för dorhadernas bistra ansikten påminde mig en hel del om de huvudjägare som jag stött på i landet Visentia. Som tur var ville de bara bjuda mig på mat och en gammal kvinna med långt sotsvart hår räckte mig en tallrik med underbart doftande kött. Eftersom jag var hungrig slukade jag maten med bara fingrarna och den gamla kvinnan log hemlighetsfullt. Efter en stund kom en reslig dorhad fram till mig och förklarade att han var stammens ledare. Han undrade vad jag gjorde så här långt inne i skogen helt ensam. Jag sade då som det var att jag var en ensam vandrare på väg till dvärgarnas legendariska kungadöme. Han verkade godta min förklaring. Sedan slappnade han av och resten av kvällen berättade han om sitt folk och sina traditioner. Nästa morgon blev jag väckt vid soluppgången. En smärt dorhad stod framför mig och förklarade att han skulle guida mig till Thrilheim. Under en vecka lotsade han mig runt efter ensliga stigar och trånga passager tills vi kom fram till den legendariska porten. Där tog han farväl och jag såg honom aldrig mer. Trots sitt vilda utseende fann jag dorhaderna vara ett varmhjärtat folk vars lojalitet man inte kan köpa för pengar.

Präntat av Loke den Kloke

Allmänna fakta

Dorhader är ett urgammalt människofolk som härstammar från bulturerna, det vildsinta folk som under profeternas tidsålder vandrade långväga söderut från det trygga Svartliden. Dorhaderna stannade dock kvar i Svartliden och har aldrig lämnat den för civilisationens städer och byar. De bodde kvar i de djupa skogarna och levde av vad naturen hade att erbjuda. Dorhaderna lever i små stammar som oftast består av 50-100 individer. De är ett primitivt samlarfolk som inte lärt sig smida järn eller skapat ett skriftspråk. I årtusenden har de levt på jakt och fiske samtidigt som de föraktats av de övriga människoraserna.

Utseende

Likt bulturerna är dorhaderna ganska kortbyggda med muskulösa kroppar. De har mörka ögon och långt mörkt hår som de har uppsatt i en praktisk hästsvans. De klär sig i varma pälsar och slitstarkt skinn som skyddar mot Svartlidens bitande väder. Under jakt sminkar de tjocka linjer i ansiktet med hjälp av kolbitar för att på bästa sätt kamuflera sig vid jakt. Dorhaderna är ett praktiskt folk, smycken, tatueringar och andra utsmyckningar tycker de är lika onödiga som opraktiska.

Fiender

Dorhaderna ser sig själva som skogens folk. De ser det som sin heliga plikt att skydda skogen mot de varelser som försöker exploatera och förstöra den. Därför har de under alla tider varit föraktade av de flesta. Framförallt mer civiliserade människor ser dorhaderna som ett lågt stående folk som man kan jaga och förslava. Många tillfångatagna dorhader får slita hårt som trälar tills deras kroppar inte orkar mer. Trots detta är det inte människorna som är deras svurna fiende. Det är istället skogstrollen som brukar anfalla och bränna ned dorhadernas byar och döda dess folk. Därför brinner alla dorhader av ett mörkt hat mot alla skogstroll.

Uppträdande

Då dorhaderna är ett föraktat folk av de flesta så är de mycket misstänksamma mot främlingar. De litar aldrig på någon som inte tillhör stammen men lyckas man vinna en dorhads förtroende har man vunnit en lojal vän som kan gå i döden för en. En dorhad är inte särskilt pratsam och skämt är ofta något som de inte förstår. Dorhader drar sig för onödigt våld men hamnar de i strid är de mycket grymma och hänsynslösa.

Språk

Då dorhaderna har mycket lite kontakt med utomstående varelser har de behållit sitt urgamla språk. Språket kan ses som Ur-Nordvråkiska och är inte alltid lätt att förstå för främlingar. En person som har ett färdighetsvärde i språket Nordvråk har samma värde -5 i språket Ur-Nordvråkiska.

Familj

Dorhaderna är helt könsneutrala och därför uppfostras pojkar och flickor likadant. En kvinna kan således bli jägare

lika lätt som en man. En dorhad anses vara mogen för jakt vid tolv års ålder då de också får sitt första vapen. Vilket typ av vapen som den unga dorhaden väljer varierar kraftigt men spjutet är en favorit för de flesta. Om två dorhader förälskar sig i varandra ber de stammens ledare om lov att få bilda familj. I de flesta fall ger ledaren paret sin tillåtelse och då hålls en fest med mycket mat, sång och dans till deras ära.

Om två dorhader förälskar sig i en annan dorhad av motsatt kön blir det duell. Denna duell som dorhaderna kallar dasho går ut på att de rivaliserande dorhaderna nakna och endast beväpnade med kniv gör upp om vem som har rätt till sin förälskelse. En dasho pågår till antingen någon dör eller ger upp.

Om ett par får ett barn blir de tilldelad en speciell hydda kallad gweta. Där får de uppfostra barnet i lugn och ro i dryga ett år och under denna tid förser stammen paret med mat och andra förnödenheter. När denna tid förflutit får paret flytta tillbaka till sin gamla hydda och då får de själva utse vem av mannen eller kvinnan som ska sköta jakten och vem som ska ta hand om hemmet och barnet.

Religion

Dorhaderna varken tror på eller tillber någon gudom eller magi. De dyrkar istället naturen som de visar sin tacksamhet mot genom att inte beröva den på mer än nöden kräver. Därför använder de sig aldrig av smycken eller utsmyckar sina hem. Frosseri är en dödssynd bland dorhaderna och den som är för glupsk kan straffas hårt.

Styre

I en dorhadstam väljs ingen ledare ut genom val utan den dorhad som anses klokast och mest rättvis utses till stammens ledare helt naturligt. Det enda en dorhadledare inte får sakna är mod. Skulle det senare komma någon annan som är klokare, mer rättvis eller modigare kommer denna att bli ledare helt naturligt. Även om man är utsedd ledare är man på intet sätt enväldig härskare eller har makt att bestraffa någon. Ledaren kan bara komma med förslag som byns övriga medlemmar antingen godtar eller förkastar. Dock är ledaren ofta så respekterad att vad han eller hon föreslår också godtas.

Bostäder

Dorhaderna bor i små välkamuflerade hyddor djupt inne i Svartliden. Hyddorna byggs både på marken och uppe i träden. Dessa hyddor är mycket svåra och upptäcka och eftersom dorhaderna har utmärkta spejare blir annalkande varelser oftast direkt bortlockade från själva byn.

Vapen

Eftersom dorhaderna inte kan smideskonsten är deras vapen uteslutande av sten och trä. Det dominerande vapnet är spjutet men även träklubbor, slungor och dolkar används flitigt av dorhaderna. Dock anses dolken mer som ett verktyg än ett vapen. Vissa dorhadstammar har med hjälp av alverna även bemästrat pilbågen men dessa stammar är få till antalet.

Dorhad som spelledarperson

Grundegenskaper som spelledarperson

Styrka	12	Skadebonus:	-
Fysik	14	Förflyttning:	L11
Storlek	9	Initiativmod:	-1
Smidighet	13	Skräckmod:	-
Intelligens	10	Vapenhand:	Höger
Perception	13	SK-grund:	13
Psyke	11		
Spiritus	8	TKP-Sys:	30
Karisma	11	TKP:	47

Färdigheter: Gömma sig FV 10, Klättra FV 5, Kroppsbyggnad 5, Smyga FV 10, Jaga FV 10, Spåra FV 5, Tala Ur-Nordvråkiska FV 10, Vapentechnik (enhandsfattade krossvapen eller stångvapen) FV 10, Vildmarkstecken FV 5, Överlevnad (skog) FV 10.

Rustning : Heltäckande läderrustning RV 3.

Vapen	A1	A2	P1	Skada	BV	IM
Långspjut*	10	5	8	3T6	15	+4
Träklubba*	10	5	8	1T8+1	10	+2
Dolk	7	-	6	1T6+2	1+	+2

*Antingen långspjut eller träklubba.

Dorhad som rollperson

Det är fullt möjligt för en spelare att rollspela en dorhad. Dock bör spelaren först rådgöra med spelledaren så att han är fullt medveten om att spelaren kommer att rollspela en dorhad.

Grundegenskaper som rollperson

Styrka	3T6+1
Fysik	3T6+3
Storlek	2T6+2
Smidighet	3T6+2
Intelligens	3T6-1
Perception	3T6+2
Psyke	3T6
Spiritus	2T6+1
Karisma	3T6

Den som väljer att spela dorhad får totalt 10 FV att fördela på följande färdigheter när rollpersonen skapas, dock högst 5 FV på en och samma färdighet: Gömma sig, Klättra, Jaga, Smyga, Spåra, Vildmarkstecken och Överlevnad (skog).

Yrken

En dorhad kan ha nästan vilket yrke som helst men de behöver anpassas lite för att passa dorhadernas livsstil. En dorhad kan dock inte vara besvärjare, handelsresande, underhållare eller ha heliga yrken.

Viltjägare

Nästan alla dorhader är viltjägare. Det är det yrke som nästan alla tränas i från och med att de lärt sig gå och jakten är naturlig del av livet för en dorhad.

Ärtjägare

De dorhader som visar särskilda talanger i jaktens konst blir specialtränade i hur man nedlägger stora och farliga djur. Dessa elitjägare kan vara borta från byn i flera veckor och när de återvänder med rikt byte kan spontana fester uppstå. Det är till dessa jägare som stammen vänder sig till om hungersnöd hotar stammen.

Stigfinnare

Stigfinnarna är också stammens spejare. Deras uppgift är att leta och vaka efter eventuella inkräktare som kan hota stammen. Stigfinnaren är duktig på att röra sig osedd, spåra och agera i lönnedom.

Helare

Skador och sjukdomar är vanliga hos dorhaderna. Därför är det viktigt att varje stam har minst en helare. Helaren har specialiserat sina kunskaper om hur man läker skador och botar och sjukdomar. Han kan tillreda läkande brygder och vet hur man behandlar infekterade sår.

Krigsman

Det är inte så vanligt med renodlade krigsmän bland dorhaderna men de få som finns är oskattbara. När en fara hotar stammen så är det krigsmännen som attackerar först.